

Vil statsministeren godt fremlægge for Folketinget den korrespondance, der er kommet fra både kulturministeren og andre ministre, så vi netop kan sikre, at det her ikke foregår i det skjulte; så vi kan få ram på enhver fremtidig minister fra Venstre, De Konservative, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre eller en hvilken som helst minister, der måtte have lyst til at bestride det her i det skjulte? Kunne vi lave det som en fælles sag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg har ikke kendskab til, hvorledes dialogen mellem de enkelte ministre og journalister osv. foregår, så jeg kan ikke overskue rækkevidden af hr. Villy Søvndals spørgsmål. Det tror jeg hr. Villy Søvndal må afklare med de enkelte ministre.

Formanden:

Så er det hr. Søren Espersen som medspørger.

Søren Espersen (DF):

Nu var jeg selv medlem af Danmarks Radios bestyrelse, da Christian Nissen modtog den her mail, som han blev så forskrækket over, at han lagde den i en skuffe, hvor den så lå i 4 år. Derfor har jeg interesseret mig for sagen.

Det har egentlig slået mig, om ikke statsministeren er enig med mig i, at hvis en generaldirektør i Danmarks Radio modtager så alvorlig – efter eget udsagn – en mail, at han faktisk mener, at hele Danmarks Radios ytringsfrihed står på spil, så har han kun én forpligtelse, og det er at gå til bestyrelsen og forelægge, hvad han har fået, og ikke lægge den i en skuffe, hvor den ligger og gemmer mug i 4 år, indtil han skal udgive en bog.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, jeg kan bestemt godt dele hr. Søren Espersens forundring over, at der altså går 4 år, før den dukker op. Jeg synes også, at det understreger, at oppositionen ikke har noget at have det i, når man påstår, at den af Christian Nissen eller andre er blevet opfattet som en voldsom trussel og en voldsom pression, for så har hr. Søren Espersen jo fuldstændig ret i, at hvis der virkelig var tale om et sådant missilangreb på Danmarks Radios uafhængighed og selvstændighed, så havde generaldirektøren da kun én ting at gøre: Det var da at få den sag frem. Men nu ligger den altså i 4 år, og ingen hæfter sig ved det, og Christi-

an Nissen siger oven i købet til Politiken her den 17. marts:

Da jeg sad og skrev bogen i efteråret, hæftede jeg mig slet ikke ved mailen fra Brian Mikkelsen, og jeg opfattede den da slet ikke som en sensation.

Altså, det understreger jo, at der måske er behov for lige at få sagen ned i den gulvhøjde, hvor den hører til.

Søren Espersen (DF):

Nu er han så åbenbart kommet på andre tanker, men jeg mener faktisk, at selve substansen, som man nu lægger frem, altså at det er så alvorligt et angreb på Danmarks Radios integritet og ytringsfrihed, jo burde have givet anledning til, at han gik til det eneste sted, hvor han kunne gå hen og fortælle om den slags ting i fortrolighed, nemlig til bestyrelsen. Jeg er lige ved at sige – jeg tager jo sjældent store ord i min mund – at det er en form for embedsforsømmelse. Altså, han har simpelt hen forsømt sit embede som generaldirektør ved ikke med det samme at henvende sig efter så voldsom og truende en mail fra regeringen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg savner baggrund for at gå ind og vurdere, hvorledes det forholder sig til udførelsen af embedet, men jeg tør i hvert fald godt konkludere, at Christian Nissen næppe kan have opfattet det som nogen særlig alvorlig mail, når den kan ligge i 4 år, før den kommer frem.

Kl. 14.05

Formanden:

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som medspørger.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Når Christian Nissen ikke betragter mailen som en sensation, kan det så ikke hænge sammen med, at der simpelt hen er kommet og kommer så mange mails fra regeringen, at man ikke betragter lige præcis den her mail som en sensation?

Noget andet er, at statsministeren jo har givet et svar på spørgsmål nr. S 3589, som vi i Det Radikale Venstre er utrolig enige i, altså at det er meget vigtigt, at regeringen hæger om pressefriheden. Alt tyder da også på, at statsministeren er optaget af det, men er kendsgerningen ikke, at det drejer sig om at opstille nogle klare regler for, hvordan man så håndhæver pressefriheden?